

Warszawa, dnia 23 lipca 1981 r.

Nr 1

TREŚĆ:

Poz.:

str.

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW

1 — nr 101/81 z dnia 22 maja 1981 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa	1
2 — nr 102/81 z dnia 22 maja 1981 r. w sprawie zmian w planie zatrudnienia i osobowego funduszu płac w jednostkach ochrony przeciwpożarowej	2
3 — nr 107/81 z dnia 1 czerwca 1981 r. zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa	2

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

4 — nr 31/81 z dnia 23 lipca 1981 r. w sprawie żywienia funkcjonariuszy pożarnictwa, kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa, członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz osób powołanych na szkolenie do straży pożarnych	3

ZARZĄDZENIE PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

5 — nr 77 z dnia 10 czerwca 1980 r. w sprawie organizacji i ochrony przeciwpożarowej w Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości oraz w jednostkach podporządkowanych	5

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

6 — nr 4 z dnia 19 lutego 1981 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej	6

1

UCHWAŁA NR 101/81 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 79 Kodeksu Pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 34/76 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1976 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa wprowadza się następujące zmiany:

„1) § 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) za wieloletnią pracę nagroda jubileuszowa w wysokości:
 - a) za 25 lat pracy — 75% miesięcznego wynagrodzenia
 - b) za 35 lat pracy — 100% miesięcznego wynagrodzenia,
 - c) za 35 lat pracy — 150% miesięcznego wynagrodzenia,
 - d) za 40 lat pracy — 200% miesięcznego wynagrodzenia,
- 2) za nieprzerwaną pracę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej — dodatek za wysługę lat w wysokości:
 - a) po 5 latach służby — 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
 - b) po 10 latach służby — 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,

c) po 15 latach służby — 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,

d) po 20 latach służby — 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.”

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie codziennym, wyznaczonemu lub powołanemu do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym oraz funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym przysługuje za przedłużony czas służby w dni robocze, niedziele i święta oraz za pracę w porze nocnej zryczałtowany dodatek w wysokości 35% wynagrodzenia zasadniczego.”

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie codziennym wyznaczonemu lub powołanemu do służby operacyjno-technicznej, który pełnił dodatkową służbę ponad normę czasu pracy stosowaną w zakładzie, w którym jest zatrudniony, oraz ponad normę 30 godzin w miesiącu wykonywania czynności o charakterze operacyjno-technicznym, a także funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym, który pełnił dodatkową służbę poza czasem służby ustalonym w harmonogramie — przysługuje zryczałtowany dodatek do wynagrodzenia

w wysokości 40 zł za każdą godzinę pełnienia dodatkowej służby.

Do czasu pełnienia dodatkowej służby, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się czasu zdawania i przyjmowania służby.”

2.4) dodaje się § 5a w brzmieniu:

„5a. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym, który pełnił służbę w dniu wyznaczonym w harmonogramie jako dzień dodatkowo wolny od służby i nie otrzymał w zamian dnia wolnego od służby w innym terminie, przysługuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości określonej w § 5 ust. 1.”

§ 2.1. Upoważnia się Ministra Finansów do pokrycia z rezerwy budżetowej skutków finansowych wprowadzenia w życie postanowień uchwały w jednostkach budżetowych ochrony przeciwpożarowej na okres od 1 czerwca do 31 grudnia 1981 r. w wysokości: w osobowym funduszu plac — 119,0 mln zł z ty-

tułu składki ZUS — 29,8 mln zł, co czyni razem 148,8 mln zł.

2. W przedsiębiorstwach i zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zezwala się na przekroczenie osobowego funduszu plac i pochodnych o skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie postanowień uchwały.

3. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do dokonania podziału kwot, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 czerwca 1981 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów

W. Jaruzelski

2

UCHWAŁA NR 102/81 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1981 r.

w sprawie zmian w planie zatrudnienia i osobowego funduszu plac w jednostkach ochrony przeciwpożarowej

W celu zapewnienia skróconego czasu pracy od stycznia 1981 r. w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, wprowadzonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1981 r., Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Zwiększa się zatrudnienie w zawodowych strażach pożarnych o 3000 osób średnio rocznie, w tym w jednostkach budżetowych o 1800 osób oraz osobowy fundusz plac w 1981 r. o 296,7 mln zł, w tym w jednostkach budżetowych o 175 mln zł.

§ 2. Upoważnia się Ministra Finansów do sfinansowania w 1981 r. skutków zmian, wynikających z przepisu § 1, w wysokości 175 mln zł w osobowym funduszu plac oraz 25% tej kwoty z tytułu składek ZUS w jednostkach budżetowych, na

podstawie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. W przedsiębiorstwach i zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zezwala się na przekroczenie osobowego funduszu plac i pochodnych o skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie postanowień uchwały.

§ 4. Minister Spraw Wewnętrznych dokona rozdziału limitu zatrudnienia i osobowego funduszu plac, o którym mowa w § 2, na jednostki planu centralnego i terenowego.

§ 5. Uchwała obowiązuje od dnia powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

W. Jaruzelski

3

UCHWAŁA NR 107/81 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24 poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1. W uchwale nr 34/76 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1976 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałą nr 101/81 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1981 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Wprowadza się przejściowo dodatki wyrównawcze do wynagrodzenia dla funkcjonariuszy pożarnictwa zaszeregowanych w następujących grupach wynagrodzenia:

od 1 do 5 grupy — w kwocie 700 zł miesięcznie,
w 6 grupie — w kwocie 650 zł miesięcznie,
w 7 grupie — w kwocie 600 zł miesięcznie,
w 8 grupie — w kwocie 450 zł miesięcznie,
w 9 i 10 grupie — w kwocie 300 zł miesięcznie,
w 11 i 12 grupie — w kwocie 200 zł miesięcznie”;

2) § 5a otrzymuje brzmienie:

„§ 5a. Funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w systemie zmianowym, który pełnił służbę w dniu wyznaczonym w harmonogramie jako dzień dodatkowo wolny od służby i nie otrzymał w zamian dnia wolnego od służby w innym terminie, przysługuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości określonej w § 5 ust. 1. Jeżeli dodatek ten jest niższy od godzinowego wynagrodzenia ze 100% dodatkiem, obliczonego od miesięcznego wynagrodzenia według grupy zaszeregowania i stopnia pożarniczego podzielonego przez 178 godzin, funkcjonariusz otrzymuje odpowiednie wyrównanie pieniężne”.

3) dodaje się § 9a w brzmieniu:

„§ 9a. Wprowadza się z dniem 1 stycznia 1982 r. regulaminowy fundusz nagród na nagrody dla funkcjonariuszy pożarnictwa w wysokości 3,5% rocznego osobowego funduszu plac. Wypłata nagród

nastąpi po raz pierwszy w 1982 r. z okazji „Dnia Strażaka”.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do tych jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej, w których funkcjonariusze otrzymują nagrody z zakładowego funduszu nagród”.

§ 2.1. Upoważnia się Ministra Finansów do pokrycia z rezerwy budżetowej skutków finansowych wprowadzenia w życie postanowienia uchwały w jednostkach budżetowych ochrony przeciwpożarowej na okres od 1 czerwca do 31 grudnia 1981 r. w wysokości: w osobowym funduszu płac o kwotę 141 mln zł,

w tym 34 mln zł na umundurowanie oraz z tytułu składki ZUS o kwotę 35 mln zł.

2. W przedsiębiorstwach i innych zakładach pracy działających na zasadach rozrachunku gospodarczego zezwala się na przekroczenie osobowego funduszu płac i pochodnych o skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie uchwały.

3. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do dokonania podziału kwot, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

W. Jaruzelski

ZARZĄDZENIE NR 31/81 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 lipca 1981 r.

w sprawie żywienia funkcjonariuszy pożarnictwa, kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa, członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz osób powołanych na szkolenie do straży pożarnych

Na podstawie art. 19 i 42 ust. 1 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) oraz art. 26, pkt 2 i art. 39, ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszom pożarnictwa, kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa oraz członkom straży pożarnych biorącym udział w akcjach ratowniczych i ćwiczeniach, w czasie trwania tych akcji lub ćwiczeń, przysługuje bezpłatne wyżywienie.

§ 2.1. Wyżywienie według zasadniczej należności żywnościowej szkolnej „Sz”, której normy stanowi załącznik nr 1, w postaci gotowanej strawy przysługuje bezpłatnie:

- 1) osobom wymienionym w § 1 w czasie akcji ratowniczych i ćwiczeń trwających co najmniej 6 do 12 godzin,
- 2) funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w systemie zmianowym, którzy w celu czasowego wzmocnienia operacyjnego jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej pełnią dodatkową służbę ponad 4 godziny poza czasem służby ustalonym w harmonogramie,
- 3) funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącymi służbę w systemie codziennym, którzy zostali zatrzymani w służbie na czas dłuższy niż 24 godziny,
- 4) kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa — od dnia rozpoczęcia do dnia zakończenia nauki, z wyłączeniem urlopów, ferii szkolnych, płatnych praktyk oraz okresów korzystania z bezpłatnego wyżywienia w innych jednostkach (np. w czasie pobytu na leczeniu w szpitalu),
- 5) funkcjonariuszom pożarnictwa pobierającym naukę w szkołach pożarniczych, na kursach organizowanych w tych szkołach lub ośrodkach szkolenia pożarniczego oraz w zawodowych strażach pożarnych — w dniach trwania zajęć programowych, konsultacji, składania egzaminów itp.,
- 6) funkcjonariuszom pożarnictwa oraz innym pracownikom jednostek ochrony przeciwpożarowej delegowanym na obozy szkoleniowe,
- 7) uczestnikom doskonalenia zawodowego organizowanego w szkołach pożarniczych oraz ośrodkach szkolenia pożarniczego — w czasie pobytu w szkole lub ośrodku,
- 8) kandydatom na podchorążych i kadetów — w dniach składania egzaminów wstępnych w szkole,
- 9) członkom ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz członkom młodzieżowych drużyn tych straży

odbywającym szkolenie w szkołach pożarniczych, ośrodkach szkolenia pożarniczego lub na obozach,

10) osobom powołanym na szkolenie do jednostek straży pożarnych,

11) pracownikom zatrudnionym w kuchniach i stołówkach szkół pożarniczych oraz ośrodkach szkolenia pożarniczego — posiłki wydawane w godzinach ich pracy.

2. Osobom wymienionym w ust. 1, pkt 5—7 bezpłatne wyżywienie nie przysługuje, jeżeli szkolenie odbywa się w miejscu ich stałego zamieszkania, a osoby te nie zostały skoszarowane.

3. Osobom wymienionym w ust. 1 w dniach korzystania z bezpłatnego wyżywienia nie przysługują diety.

4. Bezpłatne wyżywienie, o którym mowa w ust. 1, pkt 4—11, organizowane jest i wydawane na koszt jednostki ochrony przeciwpożarowej prowadzącej szkolenie.

§ 3. W czasie akcji ratowniczych oraz ćwiczeń trwających ponad 12 godzin zamiast zasadniczej należności żywnościowej szkolnej „Sz”, przysługuje bezpłatne wyżywienie według zasadniczej należności żywnościowej specjalnej „SP”, której norma stanowi załącznik nr 2.

§ 4.1. W czasie akcji ratowniczych posiłki zapewnia właściwa terenowa komenda straży pożarnych.

2. W czasie ćwiczeń i pełnienia przez funkcjonariuszy pożarnictwa służby dodatkowej posiłki zapewnia jednostka ochrony przeciwpożarowej, która organizuje ćwiczenia; lub w której wprowadzono pełnienie służby dodatkowej.

3. Koszty wyżywienia w czasie akcji ratowniczych, ćwiczeń oraz pełnienia służby dodatkowej pokrywane są przez jednostki, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 5.1. Dodatkową należność żywnościową ogólną „Do”, której norma stanowi załącznik nr 3, należy bezpłatnie wydawać osobom wymienionym w § 1 w czasie akcji ratowniczych i ćwiczeń trwających ponad 12 godzin.

2. Należność żywnościową, o której mowa w ust. 1, należy bezpłatnie wydawać osobom wymienionym w § 2, ust. 1 pkt 4 i 7 w dniach:

- 1) bezpośredniego udziału w akcjach zapobiegania klęskom żywiołowym, usuwania skutków tych klęsk oraz katastrof, zgrupowań przed ćwiczeniami strefowymi, ogólnokrajowymi lub międzynarodowymi,
- 2) pracy na rzecz gospodarki narodowej wymagającej szczególnie zwiększonego wysiłku fizycznego,
- 3) ćwiczeń wojskowo-obronnych odbywanych wspólnie z żołnierzami jednostek wojskowych lub funkcjonariuszami

Milicji Obywatelskiej korzystającym podczas tych ćwiczeń z dodatkowych należności żywnościowych.

3. Należność żywnościowa, o której mowa w ust. 1, wydawana jest bezpłatnie, wyłącznie w naturze jako posiłek uzupełniający (np. paczka).

§ 6. Kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa na okres bezpłatnych praktyk i podróży służbowych szkoła pożarnicza wydaje równoważnik pieniężny w zamian zasadniczej należności żywnościowej podróźnej „P”, której norma stanowi załącznik nr 4.

§ 7. Z wyżywienia według zasadniczej należności żywnościowej szkolnej „Sz” mogą korzystać odpłatnie, za zgodą komendanta szkoły pożarniczej lub ośrodka szkolenia pożarniczego, pracownicy szkoły lub ośrodka oraz osoby pobierające naukę w systemie zaocznym w dniach odbywania w szkołach ćwiczeń, konsultacji, składania egzaminów itp.

Odpłatność wynosi: za obiad 50%, a za śniadanie i kolację po 25% stawki pieniężnej zasadniczej należności żywnościowej szkolnej „Sz”.

§ 8. Środki spożywcze wymienione w normach należności żywnościowych mogą być, w granicach obowiązujących cen, zamieniane lub uzupełniane innymi środkami spożywczymi — stosownie do wymogów racjonalnego żywienia.

§ 9. Wysokość stawek pieniężnych na wyżywienie wydawane w naturze określają przepisy obowiązujące w resorcie spraw wewnętrznych.

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 40/74 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 czerwca 1974 r. w sprawie należności żywnościowych oraz zasad ich stosowania w szkołach pożarniczych.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:

Minister Finansów

M. Krzak

Minister Pracy, Plac

i Spraw Socjalnych

wz. H. Białczyński

Minister Spraw Wewnętrznych

wz. B. Stachura

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 23 lipca 1981 r.

ZASADNICZA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOSCIOWA SZKOLNA „Sz”

Lp.	Nazwa środków spożywczych	Dziennie w gramach na 1 osobę
1	2	3
1	Chleb żytnio-pszenny	480
2	Bułka pszenna	140
3	Mąka pszenna	20
4	Kasza gryczana	3
5	Kasza jęczmienna	12
6	Groch	15
7	Fasola	10
8	Makaron	30
9	Ryż	10
10	Mięso	150
11	Kiełbasa	50
12	Wędliny	20
13	Ślonina	10
14	Smalec	15
15	Boczek wędzony	15
16	Ryby	50
17	Dżem	25
18	Masło	30
19	Margaryna	10
20	Śmietana	20
21	Olej roślinny	5
22	Jaja	szt. 0,5
23	Twaróg	20
24	Ser topiony	10
25	Ser twardy	15
26	Mleko	450
27	Ziemniaki	600
28	Warzywa świeże	260
29	Cebula	40
30	Warzywa smakowe	25
31	Owoce świeże	200
32	Cukier	70
33	Kawa zbożowa	2
34	Kawa konserwowa	10
35	Herbata	1
36	Budyń	10
37	Sól	25

1	2	3
38	Przyprawy w tym: papryka pieprz ziółowy liść laurowy musztarda przyprawy w płynie ocet koncentrat pomidorowy	0,15 0,15 0,10 2 1 1,5 10

Wartość odżywcza — 4450 kalorii netto.

Załącznik nr 2

ZASADNICZA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOSCIOWA SPECJALNA „SP”

Lp.	Nazwa środków spożywczych	Dziennie w gramach na 1 osobę
1	2	3
1	Chleb żytnio-pszenny	300
2	Chleb pszenny	250
3	Bułka pszenna	150
4	Mąka pszenna	20
5	Kasza gryczana	5
6	Kasza jęczmienna	10
7	Groch	10
8	Fasola	15
9	Makaron	30
10	Ryż	5
11	Mięsa	230
12	Kiełbasa	70
13	Wędliny	50
14	Ślonina	20
15	Smalec	15
16	Boczek wędzony	5
17	Ryby słodkowodne	20
18	Marmolada	20
19	Masło	60
20	Śmietana	10
21	Jaja szt.	1
22	Twaróg	30
23	Ser topiony	14

1	2	3
24	Mleko	350
25	Ziemniaki	670
26	Warzywa świeże	235
27	Cebula	30
28	Warzywa smakowe	15
29	Owoce świeże	300
30	Cukier	50
31	Cukierki owocowe (dropsy) i opakow.	50
32	Kawa zbożowa	2
33	Kawa konserwowa	60
34	Herbata	1,5
35	Budyń	10
36	Sól	25
37	Przyprawy, w tym:	
	• — papryka	0,15
	— pieprz ziółowy	0,15
	— liść laurowy	0,10
	— musztarda	2
	— przyprawy w płynie	1
	— ocet	1,5
	— koncentrat pomidorowy	10

Wartość odżywcza — 5360 kalorii netto.

Załącznik nr 3

DODATKOWA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOŚCIOWA OGÓLNA „Do”

Lp.	Nazwa środków spożywczych	Dziennie w gramach na 1 osobę
1	2	3
1	Chleb żytnio-pszenny	100
2	Kielbasa	75

1	2	3
	albo w zamian jeden z następujących produktów:	
	— boczek wędzony	80
	— ser topiony	112,5
	— jaja szt.	2
	— salceson	122,5
	— kiszka pasztetowa	112,5
	— margaryna	80
	— śledź marynowany	100
	— słonina konserwowa	80
	— konserwa mięsna	60
	— konserwa rybna	100
	— kielbasa serdelowa	90
3	Kawa konserwowa	30

Wartość odżywcza — 541 kalorii netto.

Załącznik nr 4

ZASADNICZA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOŚCIOWA PODRÓŻNA „P”

Lp.	Nazwa środków spożywczych	Dziennie w gramach na 1 osobę
1	Chleb	900
	albo suchary pszenne	540
2	Konserwy mięsne	400
	albo kielbasa	500
3	Kawa konserwowa	90
	albo — cukier	75
	— kawa zbożowa	9

Wartość odżywcza — 3492 kalorii netto.

5

ZARZĄDZENIE NR 77 PREZESA POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI

z dnia 10 czerwca 1980 r.

w sprawie organizacji i ochrony przeciwpożarowej w Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości oraz w jednostkach podporządkowanych

Na podstawie przepisów art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej w Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości oraz w jednostkach podporządkowanych sprawuje wiceprezes nadzorujący Departament Wojskowy.

2. Zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w obiektach i pomieszczeniach Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości, w odniesieniu do Centrali Komitetu, należy do dyrektora Departamentu Administracyjno-Budżetowego.

3. Odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych w komórkach organizacyjnych Centrali Komitetu ponoszą dyrektorzy i kierownicy tych komórek.

4. Pracownicy zatrudnieni w resorcie Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości są zobowiązani do udziału w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu.

§ 2.1. Zapewnienie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach podporządkowanych należy do dyrektorów tych jednostek, stosownie do rodzaju prowadzonej działalności.

§ 3. Służbę ochrony przeciwpożarowej stanowią:

1. W Polskim Komitecie Normalizacji, Miar i Jakości — starszy specjalista — funkcjonariusz pożarnictwa, który pod względem organizacyjnym podlega Dyrektorowi Departamentu

Wojskowego, a pod względem fachowym Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

2. W jednostkach podporządkowanych zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej wykonuje pracownik wyznaczony przez dyrektora jednostki.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 2, powinni posiadać odpowiednie przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. Dyrektorzy (kierownicy) komórek organizacyjnych w centrali Komitetu oraz dyrektorzy jednostek podporządkowanych zobowiązani są do zabezpieczenia przeciwpożarowego powierzonego im pieczy majątku, a w szczególności do:

1. Określenia obowiązków i odpowiedzialności poszczególnych komórek organizacyjnych (osób) za stan ochrony przeciwpożarowej.

2. Przeprowadzanie analiz stanu ochrony przeciwpożarowej komórek organizacyjnych lub jednostek podporządkowanych, wydawania stosownych zarządzeń oraz wyznaczania osób odpowiedzialnych za ich wykonanie.

3. Ustalenia zadań, form i środków zmierzających do właściwego zabezpieczenia komórek organizacyjnych i jednostek podporządkowanych.

4. Dostosowania pomieszczeń i urządzeń w komórkach orga-

nizacyjnych oraz obiektów jednostek podporządkowanych do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

5. Nadzorowania przestrzegania przez pracowników przepisów przeciwpożarowych i wykonywania nałożonych na nich zadań w tym zakresie oraz stosowania odpowiednich form i środków oddziaływania w odniesieniu do tych pracowników, którzy swym działaniem lub zaniedbaniem powodują zagrożenie pożarowe.

6. Podejmowanie innych poczynań znieuczajających do zwiększenia zabezpieczenia przeciwpożarowego w komórkach organizacyjnych i jednostkach podporządkowanych.

7. Ponadto dyrektorzy jednostek podporządkowanych zobowiązani są do:

- a) wprowadzania regulaminu ochrony przeciwpożarowej na podstawie wytycznych Departamentu Wojskowego,
- b) powołania komisji pożarowo-technicznej w zależności od wielkości jednostki i jej charakteru oraz rzeczywistych potrzeb.

§ 5. Do obowiązków starszego specjalisty w służbie ochrony przeciwpożarowej Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości należy:

1. Prowadzenie całokształtu spraw związanych z ochroną przeciwpożarową Centrali Komitetu i jednostek podporządkowanych.
2. Ustalanie stopnia zagrożenia pożarowego obiektów i pomieszczeń oraz określanie warunków bezpieczeństwa.
3. Ogólne fachowe kierownictwo oraz nadzór nad działalnością w zakresie ochrony przeciwpożarowej.
4. Analizowanie i kontrolowanie stanu ochrony przeciwpożarowej oraz przedstawianie odpowiednich w tym zakresie wniosków (zaleceń kontrolnych) nadzorującemu wiceprezesowi Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości.
5. Udzielanie fachowej pomocy dyrektorom i kierownikom komórek organizacyjnych Centrali Komitetu i jednostek podporządkowanych.
6. Sprawowanie nadzoru nad urządzeniami gaśniczymi i sprzętem pożarniczym.
7. Ustalanie podstawowych kierunków i sposobów zapobiegania pożarom.
8. Zapewnianie przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych, inicjowanie resortowych przepisów przeciwpożarowych, uzgadnianie branżowych przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej i wprowadzanie przepisów przeciwpożarowych wydawanych przez odpowiednie władze oraz nadzór nad ich stosowaniem.

9. Współdziałanie z instytucjami państwowymi i społecznymi w zakresie przygotowania ochrony przeciwpożarowej w ramach obrony cywilnej.

10. Udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

11. Organizowanie szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

12. Wykonywanie innych czynności związanych z ochroną przeciwpożarową.

13. Współdziałanie z terenową właściwą Komendą Straży Pożarnej.

§ 6.1. W Centrali Komitetu powołuje się Komisję Pożarowo-Techniczną jako zespół doradczy ds. ochrony przeciwpożarowej w składzie:

Przewodniczący	— Dyrektor Departamentu Wojskowego
Członkowie	— Dyrektor Departamentu Administracyjno-Budżetowego
	— Starszy specjalista w służbie ochrony przeciwpożarowej
	— Główny Specjalista ds. remontów i konserwacji

2. W zależności od potrzeb przewodniczący Komisji powołuje członków doradczych z komórek organizacyjnych Centrali Komitetu i jednostek podporządkowanych.

3. Do zadań Komisji należy w szczególności:

- 1) Analiza stanu ochrony przeciwpożarowej na podstawie materiałów pokontrolnych z komórek organizacyjnych i jednostek podporządkowanych oraz opracowywanie propozycji, znieuczajających do podnoszenia stanu ochrony przeciwpożarowej.
- 2) Okresowe sprawdzanie stopnia przygotowania i wyszkolenia pracowników w zakresie ewakuacji oraz postępowania w razie pożaru.
- 3) Prowadzenie okresowych przeglądów obiektów i pomieszczeń pod względem zabezpieczenia przeciwpożarowego.
- 4) Nadzór nad realizacją zadań ujętych w zarządzeniach pokontrolnych.

§ 7. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Miar z dnia 7 sierpnia 1963 r. w sprawie podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego w urzędach miar i urzędach probierczych.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes Polskiego Komitetu
Normalizacji, Miar i Jakości

F. Szlachciec

ZARZĄDZENIE NR 4 PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU STATYSTYCZNEGO

z dnia 19 lutego 1981 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej

Na podstawie art. 17, ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1974 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Koordynację i nadzór nad całokształtem zagadnień ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej sprawuje Dyrektor Departamentu Budżetowo-Gospodarczego.

2. Pracownicy zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej zobowiązani są do udziału w zapobieganiu pożarom i ich zwalczaniu.

§ 2.1. W Głównym Urzędzie Statystycznym tworzy się stanowisko Pracy Starszego Specjalisty Ochrony Przeciwożarowej.

2. Stanowisko Pracy Starszy Specjalista Ochrony Przeciwożarowej podlega pod względem organizacyjnym Dyrekto-

rowi Departamentu Budżetowo-Gospodarczego, a pod względem operacyjno-technicznym Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

3. Stanowisko Pracy Starszy Specjalista Ochrony Przeciwożarowej prowadzi całokształt spraw ochrony przeciwpożarowej, ustala generalne kierunki działania oraz koordynuje zadania w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektów w Głównym Urzędzie Statystycznym, w terenowych organach statystyki państwowej i jednostkach podległych Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 3.1. Zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej wykonują:

- 1) w Głównym Urzędzie Statystycznym — pracownik do spraw ochrony przeciwpożarowej wyznaczony przez Dyrektora DBG,
 - 2) w jednostkach podległych Prezesowi GUS i terenowych organach statystyki państwowej — pracownicy do spraw ochrony przeciwpożarowej wyznaczeni przez dyrektorów tych jednostek.
2. Pracownicy do spraw ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1, powinni posiadać co najmniej średnie wykształcenie oraz specjalistyczne przeszkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych statystyki państwowej powołują komisje pożarowo-techniczne na wniosek Stanowiska Pracy Starszego Specjalisty Ochrony Przeciwożarowej.

4. W zakładach poligraficznych, ośrodkach elektronicznych i w ośrodkach informatycznych wojewódzkich urzędów statystycznych — kierownicy tych jednostek powołują przeciwpożarowe pogotowia sal operacyjnych.

§ 4. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych statystyki państwowej odpowiedzialni są za właściwe zabezpieczenie przed pożarami zajmowanych przez te jednostki budynków i pomieszczeń, jak również mienia znajdującego się w użytkowaniu tych jednostek oraz za odpowiednie planowanie środków finansowo-materiałowych na ochronę przeciwpożarową.

§ 5. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej oraz organizację i zakres działania komisji pożarowo-technicznych w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej określa załącznik do zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

**Prezes Głównego
Urzędu Statystycznego
W. Sadowski**

Załącznik do zarządzenia nr 4
Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego
z dnia 19 lutego 1981 r.

Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej

A. Obowiązki dyrektorów jednostek organizacyjnych statystyki państwowej oraz dyrektorów departamentów (komórek równorzędnych) GUS.

Dyrektorzy jednostek organizacyjnych statystyki państwowej oraz dyrektorzy departamentów (komórek równorzędnych) GUS ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność za sprawy zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów lub zajmowanych pomieszczeń. Do ich obowiązków w szczególności należy:

- 1) wydawanie poleceń zmierzających do należytego zabezpieczenia przeciwpożarowego podległych zakładów lub zajmowanych pomieszczeń oraz przygotowanie obiektów do działań jednostek straży pożarnych,
- 2) zapewnienie przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych oraz zapobieganie wszelkim zagrożeniom w tym zakresie,
- 3) zapewnienie zaopatrzenia obiektów w urządzenia przeciwpożarowe,
- 4) zapewnienie osobom przebywającym w obiektach bezpieczeństwa na wypadek pożaru, a w szczególności zapewnienie warunków ewakuacji,
- 5) wyznaczenie pracownika do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej,
- 6) wydanie regulaminu ochrony przeciwpożarowej na wniosek Starszego Specjalisty Ochrony Przeciwożarowej,
- 7) wnioskowanie kar regulaminowych lub karanie podległych pracowników za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych,
- 8) wydawanie zarządzeń w celu właściwego zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów.

Dyrektorzy departamentów (komórek równorzędnych) GUS wykonują zadania określone w pkt. 1, 5, 7.

B. Do obowiązków naczelników wydziałów (kierowników działów, oddziałów, pracowni, samodzielnych sekcji) w szczególności należy:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przez podległych pracowników przepisów przeciwpożarowych,

- 2) sprawowanie nadzoru nad pracą maszyn biurowych i innych urządzeń technicznych w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego,
- 3) występowanie do dyrektorów jednostek organizacyjnych z wnioskami o wyciągnięcie konsekwencji służbowych w stosunku do winnych nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych.

C. Pracownicy jednostek organizacyjnych statystyki państwowej, w szczególności obowiązani są:

- 1) przestrzegać przepisy przeciwpożarowe,
- 2) brać udział w organizowanych szkoleniach i ćwiczeniach w celu przyswojenia wiadomości z zakresu zapobiegania pożarom i ich zwalczania na poszczególnych stanowiskach pracy,
- 3) dokonywać kontroli zajmowanych pomieszczeń przed zakończeniem pracy z uwzględnieniem wygaszania niedopałków papierosów i wyłączania urządzeń odbiorczych prądu elektrycznego,
- 4) pozostawiać klucze po zakończeniu pracy w miejscu ustalonym przez administrację budynku,
- 5) niezwłocznie usuwać przyczyny mogące spowodować pożar oraz powiadamiać o nich przełożonego,
- 6) w przypadku powstania pożaru:
 - a) niezwłocznie zaalarmować dostępnymi środkami straż pożarną oraz osoby znajdujące się w objętych lub zagrożonych pożarem budynkach,
 - b) przystąpić do akcji ratowniczej, podporządkowując się zarządzeniom kierującego akcją.

D. Organizacja i zakres działania komisji pożarowo-technicznej

1. Komisję pożarowo-techniczną zwaną dalej „komisją”, jako organ pomocniczy powołuje kierownik jednostki dla rozwiązywania problemów techniczno-pożarowych i przeprowadzania przeglądów przeciwpożarowych w obiektach danej jednostki.

2. W skład komisji wchodzi:

- przewodniczący — zastępca dyrektora
członkowie — konserwator urządzeń elektrycznych,
— pracownik prowadzący sprawy bhp,
— pracownik prowadzący sprawy remontowo-budowlane,
— pracownik wyznaczony do spraw ochrony przeciwpożarowej.

3. Skład komisji może być zwiększony lub zmniejszony w zależności od charakteru i potrzeb jednostki.

4. Komisja zbiera się w zależności od potrzeb nie rzadziej niż dwa razy w roku, tj. w okresie wiosennym i jesiennym.

5. Do zadań komisji należy przeprowadzane przeglądy wszystkich obiektów i stanowisk pracy w zakresie:

- 1) budowlanym, dróg ewakuacyjnych oraz dróg pożarowych,
- 2) procesów technologiczno-produkcyjnych,
- 3) urządzeń gaśniczych, alarmowych i zaopatrzenia wodnego,
- 4) instalacji i urządzeń technicznych.

6. Z dokonanych kontroli komisja sporządza protokoły i opracowuje wnioski z podaniem sposobów usunięcia stwierdzonych braków i usterek oraz wprowadzenia usprawnień zmierzających do usunięcia przyczyn mogących spowodować pożar i jego rozprzestrzenianie się.

7. Komisja sprawdza wykonanie zarządzeń pokontrolnych wydawanych przez kierownika jednostki.

8. Komisja dopilnowuje, aby przy projektowaniu nowych obiektów, urządzeń i instalacji, modernizacji i intensyfikacji istniejących, jak również przy wprowadzaniu nowych rodzajów produkcji i zmian procesów technologiczno-produkcyjnych były uwzględniane i realizowane wymagania ochrony przeciwpożarowej.

9. Powołuje się w Głównym Urzędzie Statystycznym Komisję Pożarowo-Techniczną w składzie:

- przewodniczący — Jan Łuczak
członkowie — Jan Cała
— Stanisław Sorówka
— Tadeusz Kosewski
— Stanisław Warchoń.

10. Komisja Pożarowo-Techniczna w Głównym Urzędzie Statystycznym obejmuje swoim zasięgiem działania wszystkie jednostki organizacyjne statystyki państwowej mające siedzibę w gmachu GUS (łącznie z budynkami będącymi miejscami wykonywania pracy przez pracowników zatrudnionych przy pracach związanych w NSP).

11. Zmian w składzie osobowym komisji dokonuje się decyzją Prezesa GUS.

E. Obowiązki i zakres działania Stanowiska Pracy Starszego Specjalisty Ochrony Przeciwpożarowej

Do zakresu działania Stanowiska Pracy Starszego Specjalisty Ochrony Przeciwpożarowej należy w szczególności:

- 1) prowadzenie całokształtu spraw ochrony przeciwpożarowej, ustalanie generalnych kierunków działania oraz koordynacja zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia jednostek organizacyjnych,
- 2) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej oraz wydawanie stosownych zarządzeń pokontrolnych,

- 3) dokonywanie analizy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych statystyki państwowej oraz opracowywanie wniosków w celu poprawy tego stanu,
- 4) określanie potrzeb w zakresie sprzętu, urządzeń pożarowych i środków gaśniczych,
- 5) opiniowanie projektów adaptacji budynków i pomieszczeń w zakresie zgodności tych projektów z obowiązującymi przepisami przeciwpożarowymi,
- 6) opracowywanie instrukcji i wytycznych w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów,
- 7) kontrola realizacji przez jednostki organizacyjne statystyki państwowej zarządzeń pokontrolnych wydanych przez komendy straży pożarnych,
- 8) udział w dochodzeniach przeciwpożarowych, prowadzenie dokumentacji w tym zakresie oraz analiza przyczyn powstawania pożarów,
- 9) opracowywanie programów szkolenia oraz nadzorowanie prowadzonego szkolenia pożarniczego.

F. Obowiązki pracowników wyznaczonych do prowadzenia spraw ochrony przeciwpożarowej

Pracownika do spraw ochrony przeciwpożarowej wyznacza dyrektor jednostki organizacyjnej spośród pracowników technicznych lub administracyjno-gospodarczych posiadających co najmniej średnie wykształcenie ogólne.

Wyznaczony pracownik powinien ukończyć szkolenie pożarnicze określone programem Komendy Głównej Straży Pożarnej.

Do podstawowych obowiązków pracownika do spraw ochrony przeciwpożarowej należy:

- 1) stałe czuwanie nad przestrzeganiem przepisów przeciwpożarowych na terenie zakładu pracy, a w szczególności regulaminów i instrukcji,
- 2) dopilnowanie właściwego wyposażenia zakładu pracy w podręczny sprzęt pożarniczy, środki gaśnicze i urządzenia alarmowe,
- 3) stała opieka nad sprawnym działaniem urządzeń przeciwpożarowych, alarmowych oraz podręcznym sprzętem pożarniczym,
- 4) zgłaszanie konserwatorowi urządzeń przeciwpożarowych zauważonych uszkodzeń sprzętu przeciwpożarowego,
- 5) zgłaszanie kierownikowi zakładu pracy spostrzeżeń i wniosków dotyczących stanu, potrzeb i usprawnień w zakresie ochrony przeciwpożarowej zakładu,
- 6) udział w pracach komisji pożarowo-technicznej w charakterze członka,
- 7) prowadzenie szkoleń wstępnego i informacyjnego pracowników zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie programami,
- 8) opracowanie i stałe aktualizowanie charakterystyki pożarowej zakładu oraz zgłaszanie zmian do terenowej komendy straży pożarnej,
- 9) udział w dochodzeniach popożarowych,
- 10) prowadzenie ewidencji, statystyki i sprawozdawczości oraz innej obowiązującej dokumentacji w zakresie ochrony przeciwpożarowej.